

Класифікація позовів здійснена за змістом правовідносин, які виникають між органом доходів і зборів, правовласником та власником товару. Наведена класифікація не є єдиною та вичерпною.

Література

1. Митний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.

2. Про затвердження Порядку реєстрації у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону: Наказ Міністерства фінансів України від 30 травня 2012 р. № 648 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1034-12>.

УДК 347.824.4:656.7.025.2(477)(043.2)

Адамова В. С., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ЛІЦЕНЗУВАННЯ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВІЗНИКІВ

На сьогодні для економіки держави сфера авіаційних послуг є надзвичайно важливою. В Україні авіаційні перевезення здійснюються на підставі ліцензії, яка може бути видана, якщо авіаперевізник виконує економічні та фінансові нормативи. Отже, ліцензування є важливим компонентом забезпечення правомірного та належного функціонування сфери цивільної авіації та авіаперевезень в цілому.

Ліцензія – це документ державного зразка, який засвідчує право ліцензіата на проведення зазначеного в ліцензії виду господарської діяльності протягом певного терміну за умови дотримання ліцензійних умов [3]. Ліцензування здійснюється у добровільному порядку виключно за волевиявленням суб'єкта господарювання. Таким чином, для суб'єктів господарювання ліцензування можливо розглядати і як угоду, спрямовану на отримання необхідного елемента підприємницької дієздатності.

Основними джерелами ліцензування авіаперевезень в Україні є ПКУ та Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлюються статтею 9 Закону України «Про ліцензування видів

господарської діяльності». Цей Закон також визначає порядок ліцензування, відповідальність суб'єктів господарювання та органів ліцензування за порушення законодавства у сфері ліцензування [1].

У ПК України розділ 12 визначає загальні умови ліцензування. Відповідно ч. 1 ст. 92 ПКУ авіаційний перевізник, який виконує перевезення пасажирів та/або вантажу за плату та/або за наймом, повинен мати ліцензію на провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажу повітряним транспортом, яка видається уповноваженим органом з питань цивільної авіації згідно із законодавством України [2].

Ліцензування авіаційних перевезень є одним із основних завдань Державіаслужби України, яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури, який реалізує державну політику у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України та є уповноваженим органом з питань цивільної авіації [3].

Ліцензування на авіаційному транспорті здійснюється відділом ліцензування і сертифікації суб'єктів та регулювання перевезень небезпечних вантажів управління авіаційних перевезень та ліцензування департаменту авіаційних перевезень та аеропортів Державіаслужби України, а Плата до Державного бюджету України за видачу ліцензії становить одну мінімальну заробітну плату, за переоформлення – 5 неоподаткованих мінімумів доходів громадян [4].

Щодо повноважень Державної служби у сфері ліцензування, то відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» ліцензування – це видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів тощо [3].

Відтак, Державна авіаційна служба є одним із органів ліцензування, який здійснює ліцензійну політику у сфері цивільної авіації. Як орган виконавчої влади вказана служба встановлює види діяльності в авіаційній галузі України, що підлягають ліцензуванню, а саме – надання послуг із перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом.

Після отримання ліцензії Авіаперевізник повинен забезпечити відповідність своєї господарської діяльності з Повітряних перевезень нормативним вимогам, передбаченим Ліцензійними умовами. Вичерпний перелік таких вимог закріплений у пункті 9 Ліцензійних умов і включає наступне: авіаперевізник

повинен мати чинний сертифікат експлуатанта та мати у своєму розпорядженні хоча б одне повітряне судно на праві власності або за лізингом (крім лізингу з екіпажем); основною діяльністю Авіаперевізника має бути здійснення Повітряних перевезень окремо чи у поєднанні з будь-якою іншою комерційною експлуатацією повітряного судна та технічним обслуговуванням повітряних суден; види польотів, місце провадження діяльності та матеріально-технічна база, зазначені в експлуатаційних специфікаціях Авіаперевізника, повинні відповідати заявленому виду господарської діяльності з Повітряних перевезень; більш як 50 відсотками статутного капіталу (пакета акцій) Авіаперевізника мають володіти Україна та/або резиденти України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України; авіаційний персонал Авіаперевізника повинен відповідати кваліфікаційним вимогам та мати належним чином оформлені свідоцтва; трудові відносини з найманими працівниками Авіаперевізника повинні бути оформлені відповідно до Кодексу законів про працю України.

Отже, можна зробити висновок, що за допомогою ліцензування кожна авіакомпанія - і знову створена і така, що вже існує - повинні підтверджувати здатність виконувати свої фінансові зобов'язання, що є без сумніву правильно, адже ці вимоги покликані підвищити рівень захисту прав споживачів та упорядкувати механізми державного контролю за фінансовим станом перевізників.

Література

1. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 2 березня 2015 р. № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19>

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3393-17/page>

3. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 520 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/520-2014-p>